

UZASADNIENIE

W pozwach z dnia 7 lutego 2012 roku skierowanych przeciwko G. S. R. S. i A. S. (1) oraz K. S. wnieśli o podwyższenie alimentów na ich rzecz z kwot odpowiednio : 450 zł do 800 zł, z 220 do 500 zł i z 220 zł do 700 zł miesięcznie.

Pozwany nie uznał powództw i wniósł o ich oddalenie.

W dniu 28 lutego 2014 roku, A. S. (1) cofnął pozew o podwyższenie alimentów, w związku z czym postępowanie w części dotyczącej powództwa A. S. (1) zostało umorzone.

W dniu 13 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy udzielił zabezpieczenia roszczeń powodów przez zobowiązanie pozwanego do zapłaty na rzecz K. S. kwoty 320 zł miesięcznie oraz na rzecz R. S. kwoty 600 zł miesięcznie poczynając od 1 listopada 2014 roku. Postanowieniem z dnia 13 maja 2015 roku Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił zażalenie pozwanego na powyższe postanowienie.

Na rozprawie w dniu 30 grudnia 2015 roku powódka K. S. i pozwany G. S. zawarli ugodę ustalając, że pozwany będzie zobowiązany do alimentowania powódki kwotą po 320 zł miesięcznie do dnia 31 grudnia 2015 roku. W związku z powyższym Sąd umorzył postępowanie w części dotyczącej powództwa K. S..

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 6 maja 2016 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu podwyższył alimenty zasądzone od G. S. na rzecz R. S. z kwoty po 450 zł do kwoty po 600 zł miesięcznie, płatne do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminu płatności każdej należności, poczynając od dnia 1 listopada 2014 roku, oddalił powództwo w pozostałej części, zniósł pomiędzy stronami koszty zastępstwa procesowego, nadał wyrokowi w punkcie 1. rygor natychmiastowej wykonalności oraz rozstrzygnął o kosztach sądowych.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego zostało oparte na następujących ustaleniach i rozważaniach :

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 6 grudnia 2007 roku w sprawie o sygn. akt (...) podwyższone zostały alimenty od G. S. na rzecz R. S. do kwoty po 450 zł miesięcznie, A. S. (1) do kwoty po 220 zł miesięcznie i K. S. do kwoty po 220 zł miesięcznie.

R. S. urodził się (...) i był wówczas uczniem IV klasy szkoły podstawowej. Jego miesięczny koszt utrzymania wynosił około 800 zł, matka powoda nie pracowała, mieszkała i prowadziła gospodarstwo domowe ze swoją matką rencistką. Natomiast pozwany utrzymywał się z wynagrodzenia za pracę w wymiarze po 1/2 etatu z wynagrodzeniem 450 zł miesięcznie w zakładzie (...)swojej matki i z wynagrodzeniem 500 zł miesięcznie w firmie PPHU (...). Pozwany był właścicielem działki, na której znajdował się zakład (...), ale nie pobierał od matki czynszu dzierżawnego. Pozwany nie wykorzystywał w pełni swych możliwości zarobkowych.

R. S. w 2013 roku podjął naukę w szkole średniej, ma indywidualny tok nauczania w domu, obecnie powtarza drugą klasę technikum, bowiem poprzednio nie uzyskał promocji do kolejnej klasy z uwagi wysoką absencję spowodowaną hospitalizacją. W okresie od czerwca 2011 roku, kiedy rozpoczął się proces odrzucenia nerki przeszczepionej w 2005 roku, do czerwca 2013 roku powód był hospitalizowany co najmniej 13 razy, z czego 9 razy w Instytucie (...) w W., 4 razy w Instytucie Centrum (...) w Ł.. Były to pobyty trwające od kilku dni do ponad miesiąca. W lutym 2013 roku wdrożono u powoda leczenie (...) 3 razy w tygodniu w (...) w Ł., gdzie jeździł nieodpłatnie karetką, zaś matka musiała wziąć dla niego jedzenie, picie, czystą piżamę i buty na zmianę. Następnie w marcu 2013 roku powodowi usunięto przeszczepioną nerkę w (...) w W.. Powód został wówczas orzeczeniem z dnia 11 maja 2013 roku zaliczony do znacznego stopnia niepełnosprawności na okres do 31 maja 2018 roku. Każdy dojazd do placówki w W. kosztuje około 200 złotych, ponieważ A. S. (2) korzysta z taksówki. A. S. (2) przebywała wraz z powodem w szpitalu, co wiązało się z opłatą w wysokości 38 zł dziennie. U powoda 4 października 2014 roku dokonano ponownej transplantacji nerki. Jednak po zabiegu pojawiły się komplikacje związane z niedrożnością jelit spowodowaną zrostami, co skutkowało koniecznością

operacyjnego uwolnienia zrostów w dniu 3 listopada 2014 roku. W dniu 15 grudnia 2014 roku przeprowadzono u powoda kolejną operację z częściową resekcją jelita cienkiego i wyłoniono stomię jelitową. W związku z tym powód przebywał w Instytucie (...) w W. od 3 października 2014 roku do 22 grudnia 2014 roku i od 25 grudnia 2014 roku do 8 stycznia 2015 roku, a następnie przez okres dwóch tygodni w styczniu 2015 roku w Instytucie Centrum (...) w Ł. oraz ponownie w (...) przez okres 6 dni w lutym 2015 roku. Po przeszczepie matka powoda była z synem w szpitalu przez okres trzech miesięcy, w związku z czym musiała ponosić wydatki na noclegi w hotelu i zakup żywności. Następnie w czerwcu 2015 roku R. S. był hospitalizowany w Szpitalu im. (...) w Ł.. Na mocy orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 12 czerwca 2015 roku powód został uznany za całkowicie trwale niezdolnego do pracy. Sprzęt stomijny był refundowany w kwocie 1200 zł na kwartał, jednak matka powoda musiała ponosić wydatki na specjalne płytki, worki, pastę uszczelniającą, płyn do odlepiania płytek, zagęszczacze do worków i gaziki jałowe z czym wiązały się wydatki w kwocie około 300 zł miesięcznie w okresie od połowy grudnia 2014 roku do połowy marca 2016 roku. Obecnie powód jest pod opieką nefrologa transplantologa, hepatologa, endokrynologa oraz ortopedy w Ł., a także chirurga w W. w (...). Powód cierpi również na chorobę biodra polegającą na wypadaniu biodra z panewki. Miesięczny koszt leczenia R. S. przed ponownym przeszczepem wynosił około 700 zł miesięcznie, w tym leki 300 zł. Obecnie zakup dla powoda stałych leków zaleconych przez lekarzy wiąże się z wydatkiem około 440 zł. Powód ma zaleconą dietę lekkostrawną i bogatą w białko. Jego koszty wyżywienia do niedawna wynosiły 600 zł miesięcznie, obecnie jest to kwota 750-800 zł miesięcznie. Powód musi pić dużą ilość wody, wydatki na zakup wody butelkowanej wynoszą 120 zł miesięcznie. Wydatki na ubrania dla powoda wynoszą 150 zł miesięcznie, na artykuły higieniczne 50 zł, artykuły kosmetyczne 40zł, utrzymanie telefonu 30 zł, rozrywki 20 zł, zakup szamponu przeciwko wypadaniu włosów 30 zł, zakup pasty do jamy ustnej 35 zł, wizyty u fryzjera 15-20 zł. Z edukacją powoda wiążą się wydatki na przybory szkolne – 20-25zł miesięcznie oraz książki i ubezpieczenie – 500 zł rocznie. Za dojazdy do szpitala w W. matka powoda płaci kierowcy po 200 zł. Od października do marca br. roku takich wyjazdów było co najmniej 6. Do placówek medycznych w Ł. powód dojeżdża z matką jej samochodem lub taksówką - kurs kosztuje ok. 60-70 zł. Ponadto zachodzi konieczność zakupu dla powoda aparatu na zęby na górną i dolną szczękę za 3000 zł. R. S. ma zalecony pobyt w sanatorium, ale aktualnie nie może sobie na niego pozwolić z powodów finansowych. Od maja 2015 roku powód ma przyznaną rentę dożywotnią w wysokości 644 zł miesięcznie, poza tym otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 390 zł miesięcznie. Powód mieszka wraz z matką A. S. (2) i babcią macierzystą w domu, którego koszt utrzymania wynosi 1000 zł miesięcznie. A. S. (2) otrzymuje świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w kwocie 1300 zł miesięcznie. A. S. (2) pracuje dorywczo przy zbiorze malin i truskawek, opiekuje się dziećmi znajomych, myje okna, sprząta domy i z tego tytułu uzyskuje dochody w kwocie 300-500 zł miesięcznie. Powód i pozwany nie utrzymują ze sobą kontaktów.

Pozwany z zawodu jest mechanikiem i kierowcą. W 2008 roku G. S. po uchyleniu zajęcia komorniczego związanego z zaległościami alimentacyjnymi dokonał na rzecz siostry E. G. darowizny nieruchomości z warsztatem (...) matki. Wartość nieruchomości w dacie darowizny wynosiła około 200 000 zł. Pozwany do niedawna był zatrudniony u matki na pół etatu na stanowisku pracownik(...) z wynagrodzeniem 800 zł brutto miesięcznie. Pozwany ma zdiagnozowane schorzenia związane m.in. z nadciśnieniem i rwą kulszową, które nie powodują u niego ograniczeń w zakresie podejmowania zatrudnienia. W okresie od stycznia 2013 roku do lipca 2014 roku pozwany z powodu innych schorzeń był całkowicie niezdolny do pracy, pozostawał na zwolnieniu lekarskim, pobierając początkowo zasiłek chorobowy, a następnie świadczenie rehabilitacyjne w kwocie ok. 400 zł miesięcznie. Od lipca 2014 roku do 31 lipca 2018 roku pozwany jest częściowo niezdolny do pracy. W okresie od czerwca 2014 roku do lipca 2015 roku pozwany otrzymywał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w kwocie 792,37 zł miesięcznie, obecnie wysokość renty wynosi 660 zł miesięcznie. Rentę przyznano mu z powodu choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa z dyskopatią lędźwiową. Obecnie pozostaje pod opieką kardiologa, lekarza domowego, neurologa i ortopedy. Pozwany na leki wydaje obecnie ok. 100 zł miesięcznie. Pozwany jest żonaty, lecz nie prowadzi z żoną wspólnego gospodarstwa domowego. Koszty wyżywienia pozwanego wynoszą 400 zł miesięcznie. Pozwany mieszka z rodzicami, którzy pobierają emerytury w łącznej kwocie 1800 zł. Matka pozwanego ma 75 lat i prowadzi działalność gospodarczą – zakład wulkanizacyjny. Zarówno powód jak i jego matka widzieli, że pozwany wykonywał prace związane z prowadzeniem powyższego zakładu.

W oparciu o ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy przytaczając treść art. art. 138, 133 i 135 § 1 k.r.o. uznał, że powództwo jest częściowo zasadne i pozwany powinien w większym stopniu niż dotychczas partycypować w kosztach

utrzymania powoda. Sąd pierwszej instancji zaznaczył, że od daty wydania orzeczenia Sądu Okręgowego w Łodzi upłynęło blisko 9 lat. Powód był wówczas uczniem szkoły podstawowej, zaś obecnie ma 19 lat i uczy się w szkole średniej. W tym okresie wzrosły też istotnie usprawiedliwione potrzeby powoda z kwoty 800 zł do około 2150 zł miesięcznie oraz bardzo pogorszył się stan jego zdrowia powodując, że oprócz wydatków na leki, niezbędnym stały się wielokrotne hospitalizacje i hemodializy przed drugim przeszczepem oraz po drugim przeszczepie z powikłaniami i wylonioną stomią jelitową, jak również wielokrotne pobyty w szpitalach i długotrwałe leczenie. Koszt stałych leków, które powód musi przyjmować stosownie do zaleceń lekarzy, jest znaczny. Do tego przez kilkanaście miesięcy ponosił koszty związane z zakupem sprzętu stomijnego. Obecnie powód jako młody mężczyzna ma również większe potrzeby w zakresie zakupu ubioru, kosmetyków, środków czystości. Nadto powód posiada orzeczenie o trwałej, całkowitej niezdolności do pracy.

Oceniając natomiast możliwości zarobkowe i majątkowe G. S. Sąd Rejonowy uznał, iż zeznania pozwanego co do przyczyn darowania siostrze zabudowanej nieruchomości z warsztatem wulkanizacyjnym matki są pozbawione waloru wiarygodności. Biorąc pod uwagę moment dokonania darowizny niezwłocznie po zwolnieniu zajęcia komorniczego w sprawie o egzekucję świadczeń alimentacyjnych, należy bowiem uznać, że pozwany celowo wyzbył się najcenniejszego składnika swojego majątku o wartości 200000 zł w dacie zawarcia umowy. Jednocześnie pozwany pozbawił się możliwości uzyskiwania stałych dochodów z tytułu dzierżawy gruntu, czy najmu pomieszczeń do prowadzenia działalności gospodarczej przez jego matkę. Nadto pozwany nie potrafił w przekonywający sposób wyjaśnić przyczyn rezygnacji z zatrudnienia w firmie PPHU (...) oraz podać przyczyn rezygnacji z zatrudnienia w zakładzie wulkanizacyjnym swojej matki. Sąd pierwszej instancji zaznaczył, że zarówno powód, jak i A. S. (2) widywali pozwanego w zakładzie pracy należącym do jego matki podczas wykonywania prac związanych z tą działalnością gospodarczą i uwzględniając doświadczenie życiowe trudno istotnie przyjąć, że zaawansowana wiekowo matka pozwanego samodzielnie prowadzi na co dzień zakład (...)i sprzedaż (...)do różnego rodzaju pojazdów. Nadto Sąd Rejonowy przytaczając treść art. 135 § 2 k.r.o., zgodnie z którym wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie i wychowanie uprawnionego podkreślił, że pozwany w żaden sposób nie uczestniczy w opiece nad synem, w związku z czym cały ciężar codziennej pieczy nad powodem spoczywa na jego matce. Sąd pierwszej instancji zaznaczył, że pozwany od 1 stycznia 2016 roku nie jest już zobowiązany do uiszczania świadczeń alimentacyjnych na rzecz swojej córki K. S. i w tej sytuacji może się skupić na alimentowaniu dwójki swoich pozostałych dzieci, w tym znajdującego się w trudnej sytuacji życiowej powoda. W ocenie Sądu Rejonowego, pozwany ze swoim wykształceniem i doświadczeniem zawodowym mógłby zarobić co najmniej 1500 zł netto miesięcznie, przy czym uwzględniając jego częściową niezdolność do pracy te dochody mogłyby wynosić 1000 zł netto. Ponadto, gdyby pozwany nie wyzbył się nieruchomości, na której jego matka prowadzi działalność gospodarczą, mógłby on czerpać stały dochód z czynszu najmu albo dzierżawy w kwocie co najmniej 400 zł. Po uwzględnieniu okoliczności, że pozwany uzyskuje rentę w kwocie 660 zł miesięcznie Sąd Rejonowy oszacował jego możliwości zarobkowe i majątkowe na łączną kwotę około 2000 zł miesięcznie. Mając powyższe na uwadze Sąd pierwszej instancji podwyższył alimenty od pozwanego na rzecz powoda z kwoty po 450 zł do kwoty po 600 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 listopada 2014 roku, to jest od dnia udzielenia zabezpieczenia, zaś w pozostałym zakresie oddalił powództwo, jako zbyt wygórowane i nieuzasadnione.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w części tj. w zakresie punktu 1, 2 i 3 złożył powód wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanego G. S. na rzecz powoda R. S. kwoty po 800 zł miesięcznie, poczynając od dnia 7 lutego 2012 roku, zmianę rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego za I instancję oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego za II instancję, według norm przepisanych.

Apelujący zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c. polegające na braku wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, wybiórczej i dowolnej jego ocenie i w konsekwencji sprzeczność istotnych ustaleń z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie przez ustalenie, że koszty utrzymania powoda wynoszą 2150 zł miesięcznie, pomimo, że powód i świadek A. S. (2) zeznali, że koszty te wynoszą około 2500 zł miesięcznie, ustalenie, że pozwany z uwagi na jego możliwości

zarobkowe jest w stanie pokryć alimenty jedynie do kwoty 600 zł miesięcznie, w sytuacji, gdy od stycznia 2016 roku pozwanego nie obciąża obowiązek alimentacyjny względem córki K. S. w wysokości po 320 zł miesięcznie, zaś jak oszacował Sąd możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego wynoszą ok. 2000 zł miesięcznie co oznacza, że pozwany ma możliwość płacenia alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie, ustalenie, że powód nie ma zaspokojonych potrzeb na poziomie 810 zł miesięcznie w sytuacji kiedy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powód ma niezaspokojone potrzeby na poziomie 1160 zł tj. jest o 350 zł większe niż te które ustalił Sąd, ustalenie, że zasądzona kwota alimentów pokrywa niezaspokojone koszty powoda, w sytuacji kiedy kwota ta nie pokrywa nawet połowy usprawiedliwionych potrzeb powoda oraz przy ustaleniu, że pozwany nie czyni osobistych starań i nie opiekuje się powodem, wreszcie ustalenie, że obowiązek alimentacyjny obciąża pozwanego od 1 listopada 2014 roku, nie zaś od daty złożenia pozwu tj. od 7 lutego 2012 roku kiedy miała już miejsce istotna zmiana stosunków. Apelujący zarzucił także zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie prawa materialnego, tj. art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 128 k.r.o. poprzez ich błędną wykładnię i ustalenie daty początkowej zasądzenia alimentów od dnia 1 listopada 2014 roku, nie zaś od daty wniesienia powództwa tj. od 7 lutego 2012 roku oraz art. 135 § 1 k.r.o w zw. z art. 133 § 1 k.r.o w zw. z art. 96 k.r.o poprzez zasądzenie od pozwanego G. S. na rzecz powoda kwoty po 600 zł miesięcznie tytułem alimentów zamiast kwoty po 800 zł miesięcznie, która to kwota jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb powoda oraz możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego złożył także pozwany, który nie precyzując wniosków apelacyjnych zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu podwyższenie alimentów w sytuacji, gdy jest zobowiązany do płacenia alimentów na drugiego syna R. w kwocie po 220 zł miesięcznie oraz zasądzenie ich wstecz od listopada 2014 roku, co skutkuje powstaniem zadłużenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest uzasadniona w zakresie w jakim skutkuje zmianą zaskarżonego orzeczenia, zaś apelacja pozwanego jest bezzasadna.

Jak wskazał już Sąd Rejonowy, podstawę materialno-prawną roszczenia strony powodowej stanowi w niniejszej sprawie art. 138 k.r.o. Zgodnie z jego treścią w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Nie każda zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego uzasadnia zastosowanie powołanego przepisu, lecz jedynie taka zmiana, która jest istotna i jednocześnie ma charakter trwały. Ustalenie zmiany stosunków następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi. Bezsporną zmianą stosunków w niniejszej sprawie jest okoliczność, że powód ukończył obecnie 19 lat, uczy się w szkole średniej, zaś od poprzedniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego nastąpiło bardzo poważne pogorszenie stanu jego zdrowia – szczegółowo opisane w uzasadnieniu Sądu pierwszej instancji – skutkujące koniecznością wielokrotnych hospitalizacji i operacji powoda, a wreszcie zaliczeniem powoda do osób trwale niezdolnych do pracy. Powyższa okoliczność skutkuje istotnym wzrostem kosztów utrzymania powoda, co również zostało wykazane w toku postępowania. Nie ulega również wątpliwości, jak zasadnie podnosi apelujący, że powyższy istotny wzrost kosztów utrzymania powoda nastąpił już w dacie złożenia pozwu w niniejszej sprawie, a nie ponad 2 lata później, jak przyjął to Sąd Rejonowy. Okoliczność, że zabezpieczenie udzielone zostało poczynając od dnia 1 listopada 2014 roku nie przesądza bowiem w żadnym wypadku daty, od której należy podwyższyć alimenty. Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone orzeczenie przez ustalenie daty podwyższenia alimentów od daty doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, gdyż powód nie żądał podwyższenia alimentów od daty złożenia pozwu. Zasadnie także podniósł apelujący, że od 1 stycznia 2016 roku pozwany nie jest już zobowiązany do alimentacji córki w związku z czym może alimentować powoda wyższą kwotą. W kwestii możliwości zarobkowych pozwanego w całości należy podzielić szczegółowo przedstawioną w uzasadnieniu ocenę Sadu pierwszej instancji, że są one wyższe od kwoty wykazywanego przez pozwanego dochodu. Na powyższą okoliczność zwracał już zresztą uwagę także dwukrotnie Sąd Okręgowy zarówno w uzasadnieniu wyroku w sprawie o sygn. akt XIICa 258/07, jak i w uzasadnieniu postanowienia oddalającego zażalenie pozwanego w niniejszej sprawie. W tym zakresie dodać jedynie można, że pozwany będąc już zobowiązanym do alimentacji powoda i drugiego syna w łącznej kwocie po 820 zł miesięcznie zawarł ugodę, zgodnie z którą zobowiązał się płacić podwyższone alimenty

na rzecz córki w kwocie po 320 zł miesięcznie. Z uwagi na powyższe należy uznać, że kwota 700 zł miesięcznie, do której zostały podwyższone alimenty poczynając od dnia 1 stycznia 2016 roku nie może być w żadnym wypadku uznana za wygórowaną z punktu widzenia usprawiedliwionych potrzeb powoda. Oddalając apelację powoda w pozostałej części Sąd Okręgowy miał na względzie okoliczność, że pozwany posiada także określone schorzenia, które niewątpliwie ograniczają jego możliwości, a nadto nadal jest zobowiązany do alimentacji drugiego syna, który cofnął pozew o podwyższenie alimentów. Niezależnie od podniesionych wyżej okoliczności skutkujących częściową zmianą zaskarżonego wyroku należy podkreślić, że Sąd pierwszej instancji przeprowadził wnikliwe i obszerne postępowanie dowodowe, a zgromadzone dowody szczegółowo omówił i dokonał ich prawidłowej oceny, którą podziela również Sąd Okręgowy. Rozważania Sądu Rejonowego są logiczne, a materiał dowodowy jakim dysponował Sąd został szczegółowo omówiony zarówno pod względem jego wiarygodności jak i przydatności w ustaleniu stanu faktycznego.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1, oddalając apelację powoda w pozostałej części oraz w całości apelację pozwanego zgodnie z art. 385 k.p.c. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu pozwanego w postępowaniu apelacyjnym Sąd ustalił na podstawie § 16 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 8 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2015 roku poz. 1801), przy uwzględnieniu 23% stawki VAT oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu w postępowaniu apelacyjnym

M. J. R. G. L.